

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 13.941 van 23 september 2020
in de zaak A. 231.137/XIV-38.405

In zake : de GEMEENTE RAVELS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Vanherck
 kantoor houdend te 2380 Ravels
 Meiboomlaan 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Stappers
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Fuutstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 juni 2020, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 236.018 van 26 mei 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 22 juli 2020 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De verzoekende partij steunt de voorgehouden schending van artikel 40*bis* in samenhang met artikel 41 de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) uitsluitend hierop dat de wetsbepaling “zeer duidelijk” is, dat de verzoekende partij “enkel [heeft] toegepast wat er in de wetsbepaling

staat” en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in drie eerdere arresten tot een ander oordeel is gekomen.

De verzoekende partij gaat volledig voorbij aan de motieven van het bestreden arrest, onder meer de verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 25 juli 2002 in de zaak C-459/99, *BRAX* tegen de Belgische Staat, waarin op de tweede prejudiciële vraag wordt geantwoord dat “artikel 4 van richtlijn 68/360 en artikel 6 van richtlijn 73/148 [...] aldus [moeten] worden uitgelegd, dat een lidstaat op grond van deze bepalingen niet een verblijfsvergunning kan weigeren aan een onderdaan van een derde land die het bewijs kan leveren van zijn identiteit en van zijn huwelijk met een onderdaan van een lidstaat, en hem niet van het grondgebied kan verwijderen, op de enkele grond dat hij het grondgebied van de betrokken lidstaat onregelmatig is binnengekomen”.

De verzoekende partij maakt dan ook geen schending van de artikelen 40*bis* en 41 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. Het rechtszekerheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest.

Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig september tweeduizend twintig, door:

Carlo Adams,
bijgestaan door

Joris Casneuf,

De griffier

Joris Casneuf

staatsraad,

griffier.

De voorzitter

Carlo Adams